

El Barça s'estrena a Europa

Dos gols de Suárez permeten remuntar contra l'Inter (2-1)

Suárez celebrant un dels seus gols ■ EFE

Johnson proposa una doble frontera a Irlanda

Dublín rep la idea amb escepticisme

168865-11470709

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 3 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15139 - AVUI / Any XLI. Núm. 14009 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-11

El Consell d'Europa investiga Espanya pels presos polítics

SOSPITA • Un informe de la institució europea qüestiona el processament de polítics a l'Estat espanyol i a Turquia

Els set CDR en presó insten el jutge a aturar les filtracions del cas

INQUIETUD • Mostra "preocupació pel nombre de processats per declaracions fetes en l'exercici del mandat"

Les pancartes pels presos van ser retirades ja ahir en edificis oficials com la delegació de la Generalitat de Girona ■ JOAN SABATER

Ofensiva total contra els llaços

La junta electoral ordena la retirada dels símbols per la llibertat dels presos de tots els edificis de la Generalitat abans de divendres

Madrid amenaça ara d'aplicar la 'ley de seguridad nacional'

El govern espanyol passa de brandar el 155 a assegurar que estudia "totes les opcions"

Un 3 d'octubre desbordant

LA MILLOR JUBILACIÓ

- Feu un vitalici i viviu a casa vostra com sempre
- Cancel·leu els deutes i viviu una jubilació més tranquil·la

RENDES VITALICIES
VITALICUS

Tel. 972 941 697

C/ Riu Güell, 58 (Edifici CINC)
17001 Girona
Info@rentasvitalicus.com

168025-161024L

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Emili Gispert

Serena fermesa, ai!

La serena fermesa anunciada per Pedro Sánchez per combatre l'independentisme és, si més no, inquietant. Muta a mesura que s'acosta el 10-N. Es va accentuant progressivament la fermesa i minva la serenor a conveniència del màrqueting electoral. Lamentable, però no podem pas dir que ens sorprengui la capacitat evolutiva del discurs polític del líder socialista. L'adapta al medi segons li marca el seu instint de supervivència, i li aconsellen les enquestes, és clar.

Probablement perquè va ser ell qui ens va dir allò que la monarquia espanyola encarna millor que ningú els valors republicans –déu-n'hi-do– o potser perquè avui fa exactament dos anys de l'efemèride, em ve al cap el discurs del rei: el que va fer la nit del dia que centenars de milers de persones van aturar Catalunya mobilitzades contra la violència policial. Recorden amb quina serena fermesa Felip VI va renegar de més de dos milions de ca-

Recorden amb quina serena fermesa Felip VI va renegar de més de dos milions de catalans que havíem anat a votar pacíficament i cívica?

talans que havíem anat a votar pacíficament i cívica? Amb quina serena fermesa va justificar la brutal intervenció de la policia i la Guàrdia Civil el dia del referèndum? I amb quina serena fermesa, sense cap apel·lació al diàleg, el monarca va obrir la porta a la intervenció de l'autogovern? Inquietant.

És inquietant amb quina serena fermesa Sánchez endureix el discurs a mercè de la demoscòpia. Sense miraments. Demana als independentistes que no juguin amb foc –la metàfora no és casual– i els exigeix que condemnin la violència donant per fet, perversament, que n'hi ha. I amenaça amb un nou 155 que, diu, pot aplicar perfectament un govern en funcions. I el més inquietant és, encara, que aquesta serena fermesa es presenta com el dic de contenció d'una dreta embogida en què el PP del "moderat" Pablo Casado exigeix que s'apliqui la *ley de seguridad nacional* i la nova portaveu de Ciutadans, Lorena Roldán, exhibeix miserablement al Parlament una foto de l'atemptat d'ETA a Vic.

Ja cal que ens calcem!

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La solució

Dimarts al vespre vaig anar a la concentració de davant de l'ajuntament, commemorativa del primer d'octubre de fa dos anys. Aquell dia, prop del mateix ajuntament, hi va haver un col·legi electoral. Més de mil persones hi van fer una cua serpentejant des de bon matí. Quan es van saber els cops de porra d'altres poblacions, la cua va augmentar. Dimarts érem un centenar, potser una mica més. Es van pronunciar discursos, es van cantar una cançó de Raimon –Raimon, que no s'ha pronunciat sobre el procés– i l'himne del musical *Els miserables* i es van projectar imatges sonores de les al·legacions finals dels presos durant el judici. Una pena immensa: gent formidable en una situació preventiva que no té justificació. A aquella hora ja devien ser a dormir a la presó. No em vaig quedar fins al final.

Pel camí d'anar-hi, m'havia trobat una coneguda fent la mateixa ruta. Em va dir: "No serveix de res, però *buenu...*" *Buenu*, que diem en català. No serveix per ablanir els jutges que un dia d'aquests han de dictar sentència, no serveix perquè l'Estat s'avingui a

Crònica d'una concentració commemorativa del referèndum

mirar d'encarrilar el "conflicte" en comptes d'encabrir-lo, no serveix perquè els partits independentistes ens expliquin d'una vegada quins projectes tenen, més enllà de les agitacions que patrocinaran quan la sentència surti. Les agitacions serviran de gaire? Faran avançar el "procés"? Ja no dic culminar-lo, dic fer-lo avançar.

De les paraules de la senyora retinc el "però *buenu...*" Tot amb tot s'hi ha de ser. D'entrada, per reflexionar. Un moviment que fa nou anys no era res és ara el més decidit dels que es poden trobar aquí i a fora. La concentració d'aniversari no va ser un èxit però no

és probable que els milers de fa dos anys hagin dimitit. Si de cas es troben adolorits, decebuts. Decebut amb l'Estat però, amb això, ja hi comptàvem, i decebut amb els partits i els líders de l'independentisme, que, tot i els excessos i enganys, han perdut la iniciativa sostinguda fins aquell primer d'octubre i que acumulen dos anys de dubitacions i contradiccions.

Aquesta gent que s'ha reunit aquí, la que ahir va pujar a Montserrat per il·luminar la catalana terra, la que sortirà al carrer o farà aturades coincidint amb la sentència, creu de debò que la "república" és a tocar com diuen alguns, i alguns que manen? O s'apleguen per poder-se comptar, per trobar-se, per dir-se "ens mantenim fermes"? "No serveix de res, però *buenu...*" Fins quan, el *buenu*? Ho revertirem en utilitat algun dia, o ens farem vells davant de l'ajuntament? Només pregunto. No em demanin cap solució. La té algú? I veient com ens tracten i ens "estimen" i a què volen reduir Catalunya, amb independentistes i no independentistes a dins, la solució és la independència o aproximacions, tard o més tard.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/4uvkgt>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

Ho faran. Seran Turquia

A l'agost, el ministre de l'Interior turc, Süleyman Soyly, justificava l'actuació del seu govern, que havia destituït tres alcaldes kurds, en la persecució i processament dels presos polítics catalans per l'1-O. A l'Estat espanyol, potser les declaracions de Soyly no van agradar gaire perquè ja se sap que les maneres d'Erdogan i el seu govern fan sovint tuf de dictadura i tothom té clar que "Espanya és una gran democràcia [sic]", però des d'ahir els dos estats són al mateix sac del Consell d'Europa. Efectivament, l'organisme, que aplega 47 estats europeus, ha començat una investigació per esbrinar si Espanya i Turquia utilitzen la justícia contra els polítics catalans i kurds, segons es va saber ahir. Espanya i Turquia, de nou, en el mateix sac. Hi ha comparacions que són odioses. Aquesta, no.

L'inici de la investigació del Consell d'Europa va coincidir ahir amb un nou

“Les amenaces de l'Estat no són fum. Volen trepitjar de nou els nostres drets. Com a Turquia amb els kurds. I tant els fa

devessall d'amenaces per part de l'Estat espanyol sobre Catalunya. El tret de sortida, el va donar el diari *El Mundo* assegurant, a la portada, que el govern espanyol preveu aplicar la *ley de seguridad nacional* a Catalunya "si es radicalitza més l'independentisme". Pedro Sánchez va confirmar tot seguit que sí, que ho preveuen "si la situació

ho requereix", i Pablo Casado li va demanar que no esperi a la sentència i que el Consell de Ministres ho aprovi aquest mateix divendres.

La *ley de seguridad nacional* permet al govern espanyol prendre el control dels Mossos d'Esquadra i de les policies locals, amb només un decret signat pel president. És a dir, "si la situació ho requereix", que és tant com dir "quan ho vulguem fer", l'Estat prendrà competències exclusives a la Generalitat. Així de clar, així de greu.

Fa dos anys, abans de l'onada de repressió que ens colpeja des de l'1-O, molts hauríem dit que l'Estat no s'atreviria a fer-ho. Doncs, ara no, ara ho faran. Aquests dies preparen el camí a l'opinió pública, sobretot l'espanyola, que els ha de votar el 10-N. I ho faran. Encara que els comparin amb Turquia. Volen trepitjar de nou els nostres drets. Caldrà una resposta contundent a tanta ignomínia.

EDITORIAL

L'esperit del 3-0 enfront de la sentència

■ Catalunya viu avui, pendent de la sentència del Suprem als dirigents independentistes catalans, el segon aniversari d'una jornada de protesta històrica com va ser el 3-0. Dos anys després, la situació repressiva que va generar la formidable reacció popular està lluny de restar superada. De les brutals càrregues policials de l'1-O que van activar el ressort de la resposta social multitudinària hem passat al decret d'ordres de presó injustificades, multitud de judicis ideològics, i creixents amenaces de vulneració de drets fonamentals per part dels principals dirigents polítics espanyols amb l'aplicació del 155, la llei de seguretat nacional, l'estat d'excepció, etc. Davant aquest clima de repressió es fa imprescindible que la resposta a la sentència de l'1-O –amb tota probabilitat condemnatòria– recuperi l'esperit d'aquell 3-0 de fa dos anys: mobilització ferma, multitudinària, pacífica i transversal.

Una sentència condemnatòria serà totalment injusta i digna d'un Estat amb poca solidesa democràtica, perquè com s'ha pogut comprovar en el judici, s'haurà construït sobre relats falsos de les forces i cossos de seguretat de l'Estat i de les acusacions, i amb l'actuació d'un tribunal que ha vulnerat preceptes dels drets de defensa. Una actitud repressiva que està inspirada en la resposta de l'Estat a la protesta massiva de la ciutadania d'avui fa dos anys: aquell discurs infame del rei Felip VI. El cap de l'Estat no només va emparar la brutalitat policial sinó que va amenaçar la ciutadania pacífica que s'havia vist indefensa i apallissada. Per això cal que la resposta a la sentència en què es jutgen els fets de l'1-O sigui àmplia i abrasi sectors socials molt més enllà de l'independentisme, tal com va succeir el 3-0.

De reüll

Anna Balcells

Coses que tornen

De vegades, observant el que passa a casa i a fora, no és estrany preguntar-se si anem endavant o endarrere, si no acabem donant moltes voltes per acabar allà on érem, com si tot fos un gran *déjà-vu*.

Pensava en això, dimarts passat, veient les imatges de l'espectacular desfilada militar a la plaça Tiananmen de Pequín (mentre a Hong Kong, per cert, la policia reprimia durament les protestes prodemocràtiques). La Xina que aspira a dominar el món del segle XXI, la que lidera el 5G i la intel·ligència artificial ressuscita l'esperit

de la guerra freda exhibint múscul amb coreografies de massa i manifestacions de culte al líder, com en el segle passat. A Washington, torna el fantasma del Watergate amb un altre president republicà que odia la premsa i que s'enfronta amb un procés de destitució a causa de les fosques maniobres per conservar el poder. Al Regne Unit, tornen els encesos debats dels anys setanta sobre la sempre complicada relació amb l'Europa continental. A França, la mort de Jacques Chirac provoca una estranya onada d'enyorança per l'únic president condemnat per corrupció. A Grècia, un altre Mitsotakis torna al poder. A Espanya, tornen els nostàlgics de Franco –si és que mai van marxar– i torna ETA en boca de polítics irresponsables que posen en perill la convivència que diuen defensar. I a Catalunya? El crit de "llibertat i amnistia" torna a ressonar als carrers.

de la guerra freda exhibint múscul amb coreografies de massa i manifestacions de culte al líder, com en el segle passat. A Washington, torna el fantasma del Watergate amb un altre president republicà que odia la premsa i que s'enfronta amb un procés de destitució a causa de les fosques maniobres per conservar el poder. Al Regne Unit, tornen els encesos debats dels anys setanta sobre la sempre complicada relació amb l'Europa continental. A França, la mort de Jacques Chirac provoca una estranya onada d'enyorança per l'únic president condemnat per corrupció. A Grècia, un altre Mitsotakis torna al poder. A Espanya, tornen els nostàlgics de Franco –si és que mai van marxar– i torna ETA en boca de polítics irresponsables que posen en perill la convivència que diuen defensar. I a Catalunya? El crit de "llibertat i amnistia" torna a ressonar als carrers.

Les cares de la notícia

DIRECTOR DEL FESTIVAL DE SITGES

Àngel Sala

Fantàstic i divers

El Festival de Cinema Fantàstic de Catalunya arriba amb tota la potència a la seva 52a edició proposant una oferta cinematogràfica molt diversa, amb totes les variants i formats del gènere i una programació que no es limita a les projeccions de cinema.

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Mentalitat criminal

Només en una mentalitat criminal com la seva pot niar la idea de disparar a les cames dels immigrants que travessen la frontera amb Mèxic, electrificar les tanques i, per més que sembli mentida, construir un fossat ple d'aigua amb caïmans i serps per evitar que passin als Estats Units.

MEMBRE DEL CONSELL D'EUROPA

Boriss Cilevics

La situació dels presos

El Consell d'Europa investigarà la situació dels presos polítics catalans. L'informe el farà el socialista letó Boriss Cilevics, que visitarà Madrid i Barcelona. En un document preliminar, Cilevics es pregunta si se'ls pot condemnar "amb llargues penes de presó" per haver organitzat un referèndum.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Ultimatum

El president de la Generalitat, Quim Torra, assegura que deixarà caure Pedro Sánchez si al novembre encara no ha fet una oferta de referèndum.

10
anys

Atur desenfrenat

L'atur a Catalunya creix un 50% en només un any. Dotze mil persones perden la feina al setembre, sobretot en el sector serveis.

20
anys

Accés a l'advocacia

Els advocats rebutgen que la universitat sigui qui reguli l'accés a la professió. Final polèmic del II Congrés de l'Advocacia Catalana.

Full de ruta

David Brugué

La veritat de Ciutadans

Albert Rivera falta a la veritat. No és el primer cop que ho farà ni serà l'últim. És un costum que té, i que els seus li aplaudeixen.

D'exemples en trobaríem per omplir un cabàs. Com aquella vegada que va denunciar públicament a tothom qui el volia escoltar que havien atacat la botiga dels seus pares amb una pintada en què es llegia "Ciutadans nazis". El que passava és que la perspectiva de la fotografia que va compartir a les xarxes era esbiaixada i havia tallat la part que posava "Viva el PP". Rivera té el mal costum de carregar indiscriminadament contra tot i tothom que fa tuf d'independentisme i no dubta, per exemple, a compatir les fotografies de nou mestres investigats per un suposat tracte vexatori a fills de guàrdies civils. Però cada cop les diu més grosses i, vull creure, que sense pensar què diu. Atacar l'adversari, en política, és lícit. Ciutadans presentarà una moció de censura contra Quim Torra justament la setmana que s'espera la sentència del procés i

Amb aquestes declaracions i aquesta actitud, Rivera no beneficia ningú i provoca just el que ell diu que vol evitar: un trencament de la societat

amb una precampanya a punt de començar. Pots fer l'estratègia provoca alguna, però com a mínim és lícita. El que no ho és, és que per justificar una moció que no anirà enlloc acusi Torra d'aplaudir "els que porten Goma-2 o armes de foc". D'on ho treu Rivera que cap dels membres dels CDR investigats tinguessin res d'això? Ell sap que als detinguts no se'ls ha trobat cap arma de foc, ni molt menys explosius. Sap (o hauria de saber-ho, encara que fos en la intimitat del seu cap) que aquest és un relat inventat que pretén criminalitzar i justificar una violència que a Catalunya no existeix. Que amb aquestes declaracions i aquesta actitud no beneficia ningú i provoca just el que ell diu que vol evitar: un trencament de la societat. Les idees de cadascú són de cadascú. I s'han de respectar. Però el que no es pot tolerar és que —perquè tens unes enquestes que pronostiquen un mal resultat electoral per als teus— emmerdis tot el que trobes al teu pas, que alguna cosa quedarà. I això és el que fan Rivera i els seus des del primer dia.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

Han cantat ETA

Semblava que amb l'abandonament de la lluita armada per part d'ETA l'ús partidista del terrorisme i del seu fantasma quedaria erradicat. Que s'havia acabat veient les dretes espanyoles fent un ús pornogràfic de les víctimes igual que les lleis d'excepció i la criminalització de moviments polítics. Resulta que no és així, hi ha opcions polítiques que van malament en les enquestes i que volen tenir un bon resultat en les eleccions espanyoles.

CIUTADANS, I EN MENOR MESURA EL PP, atia el fantasma del terrorisme utilitzant fotos d'atemptats d'ETA a Catalunya. Els corifeus que van criminalitzar el moviment independentista base associant-lo tot al terrorisme d'ETA tornen a cridar, en aquesta ocasió intentant associar els anys de plom d'ETA amb l'independentisme català. Resulta gairebé irrisori si no fos per la gravetat d'aquesta intenció política.

EL MOVIMENT INDEPENDENTISTA és estrictament pacífic, ha estat bastant pulcre en les seves reivindicacions i difícil-

ment es pot trobar alguna acció que pugui ser qualificada de violenta. Si busquem accions violentes a Catalunya les ha realitzat més l'extrema dreta espanyolista que cap altre moviment.

RESULTA PORNOGRÀFIC que ens intentin associar al terrorisme d'ETA quan, en les actuals files independentistes, hi militen persones provinents de forces polítiques que en el seu moment van tenir víctimes, algunes d'elles van haver de fer cursos d'autoprotecció quan operava el comando Barcelona. Com a diputat però més com a persona, em resulta un insult molt personal quan veig la portaveu de Ciutadans, Lorena Roldán, intentant associar el grup polític al qual pertanyo amb el terrorisme. A aquest discurs se suma gran part de la premsa que s'ha escorat cap a l'espanyolisme i davant la passivitat en gran part o fins i tot aquiescència del PSOE i del PSC. No entenc gaire la seva posició, ja que en lloc d'un rebuig de pla a la banalització del terrorisme (com sí que

fan els comuns i el conjunt de forces independentistes) intenten mantenir una posició equidistant que no acabo d'entendre, ja que ells van patir també la xacra del terrorisme a més de l'ús electoralista del PP del terrorisme d'ETA.

HEM ARRIBAT A AQUEST PUNT DE DEMÈNCIA en què el nacionalisme espanyol desfermat vol associar violència al moviment independentista i atiar ara el fantasma del terrorisme i d'ETA amb el moviment independentista català. Per aquesta raó no ens hem de cansar de confrontar-ho, denunciar-ho, assenyalar tot acte de banalització del terrorisme. Donar veu a les víctimes del terrorisme que estan denunciant aquest ús i abusos partidista per part de Ciutadans i del PP.

HAN CANTAT ETA i, per molt que intentem canviar el marc, hem de combatre aquest discurs i denunciar la banalització del terrorisme. Ja que, com pitjor li vagi a Ciutadans en les enquestes, més accions d'aquesta classe patirem.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Ressentits

■ El catalanisme moderat que volen ressuscitar determinats polítics per aconseguir altra volta un autonomisme de rebaixes per tal de ser ells els capdavanters d'aquest retrocés, cal dir que per la ciutadania no deixa de ser un frau organitzat per personatges desarelats dels càrrecs públics que havien ostentat durant un munt d'anys. Estan ressentits per no anar a unes llistes que els feien immortals, aferrats a un escó i a un sou de ministre. Anys i anys ocupant poltrona que per cultura política era necessari renovar.

Regeneració, sang nova d'una nova fornada que fa anys que està formant-se per fer polítiques adequades als nous temps. Eternitzar-se en un càrrec no és bo per al país ni per a la mateixa persona, res és impossible ni ningú és necessari. Aquest grup d'autonomistes, que ells s'autoanomenen mo-

derats, rebutgen qualsevol via política que no sigui la del diàleg de sords, el de sempre, per intentar abastar no el que el poble exigeix, sinó el que ells volen, sobreviure amb l'autonomisme desfasat del peix al cove.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Baix Llobregat)

Què hi fa la Guàrdia Civil a Catalunya?

■ Tinc entès que la policia de Catalunya són els Mossos d'Esquadra. Què hi fa, doncs, la Guàrdia Civil actuant a Catalunya?

Si no m'equivoque el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya té competències judicials plenes a tot el territori català. Què hi pinta un jutjat de Madrid posant el nas en un possible afer delictiu a Catalunya?

M'havien explicat que tot-hom és innocent mentre no es demostrï el contrari. Tenint pre-

sent el secret de sumari, per què els mitjans de comunicació els etiqueten de terroristes si encara no s'ha demostrat?

Per què es rebenta una porta abans de trucar al timbre?

Moltes preguntes, cap resposta tret de la malfiança. Només ens queda la rebequeria i ves a saber si d'aquí a quatre dies també la inclouran en el Codi Penal espanyol.

PILAR PORCEL I OMAR
Sabadell (Vallès Occidental)

Una renda bàsica assumible

■ La proposta, solidària i fraternal, d'una renda bàsica per a tothom cada dia té més acceptació. Les forassenyades diferències que patim avui entre rics i pobres fan urgent aplicar mesures correctores. El risc que algunes persones es conformin amb la renda bàsica i no vulguin guanyar més existeix però és baix. Malauradament la implantació d'aquesta renda

topa amb un elevat cost i persones enteses pensen que serà inevitable una implantació progressiva i pressupostàriament assumible. Un primer pas, ja l'ha fet la Generalitat amb la seva renda garantida de ciutadania.

Un altre pas que s'ha d'estudiar per poder estendre la renda a tothom és implantar-la progressivament, per exemple per comarques i començant per les comarques que tenen uns nivells de renda més baixos. Seria una actuació molt solidària i no tindria el risc de rebre persones novingudes per mor de la renda. No cal dir que tant de bo hi hagués persones i famílies que volguessin ajudar a augmentar la població de les comarques més depriudes de Catalunya. A poc a poc i en funció de l'experiència i dels recursos, la renda bàsica hauria d'anar arribant a la resta de la població.

FERRAN PONT
Terrassa (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Comparar el terrorisme amb els CDR és banalitzar el terrorisme i faltar el respecte a les víctimes”

Pablo Iglesias, SECRETARI GENERAL D'UNIDES PODEM

Tribuna

Julià de Jòdar. Escriptor

Dues notes per a un amic

1. En Pla era, políticament, un ingenu pretensions. Llegeix, però no pensa; s'informa, però no té llestesa a canviar de procedir davant la realitat. És pastat a la dreta catalana. No és estrany que l'arrosseguessin les seves mateixes febleses: menyspreu de les masses, esnobisme antiprovincià, omnipotència regional... No dedica res a gent important de les esquerres del moment, o la tracta amb un menyspreu distant i filisteu (Rovira i Virgili), per no parlar de la indiferència a què sotmet els líders sindicals (des d'un Noi del Sucre fins a un Durruti). Si calia anar a una dictadura, pensa, com en Gaziell, millor blanca que no pas roja. I què es pensaven, ¿que la dictadura blanca la portaria un impol-lut cirurgià de ferro, que extirparia el tumor i deixaria el cos a la dreta civilitzada per recompondre-li i tornar a l'ordre natural?

QUAN EN PLA ES VA ADONAR del pa que s'hi donava, se'n va anar a Llofriu a llepar-se les ferides: ell, que esperava que li oferissin *La Vanguardia* pels serveis prestats i instaurar l'ordre mesocràtic barceloní, va veure com l'avi Aznar el deixava amb el cul enlaire per fotre el camp a Madrid a veure “*qué hay de lo mío*” i l'exèrcit *chusquero* africanista –l'autèntic cirurgià de ferro, el que matava moros o liquidava anarquistes aquí i a Astúries– hi posava en Galinsoga. Per a ell, refugiar-se en la petita pàtria no va ser un acte patriòtic, sinó l'única cosa que li quedava enfront de l'ostracisme i per justificar la traïció de la dreta –la seva mestressa– a Catalunya. Compari's, sisplau, el seu menfotisme cínic amb els que van ser patriotes de debò. Fot fàstic i pena a parts iguals. Només cal mirar els obllits o les lagoteries dels seus *Retrats de passaport*: com tracta el March, “el Mateu dels ferros”, el Marañón i el Solervicens: un finançador de la guerra genocida contra els catalans, un descatalanitzador de la vida pública barcelonina com a alcalde, un defensor del

franquisme com a mal menor, o un *paniguado* d'en Cambó a Roma (com el mateix Pla), mentre aquí la gent moria com mosques aixafada per franquistes, nazis i feixistes.

QUANTA PETITESA i quanta merda, la d'aquests panxacontents farisaics! Per no parlar de la disposició servil del murri que vol fer creure al lector que ell n'ha vist de tots colors, mentre li amaga com llepa el cul a qui li convé i quan li convé: alaba en Vergés perquè li fot l'enverinat favor de fer-li l'OC, quan amb la quarta part o menys ja en tenia prou, en Pla, per deixar fixat el seu cànon i no haver de treballar com un escarràs per quatre quartos i encara haver d'escriure l'alloança del seu senyor feudal al final dels *Retrats*... La resta de pàgines publicades a l'OC, paperassa gastada, rebullida, repetida, repentinada, reescrita, impossible de destriar per a futurs escoliastes, per tal com n'està, de corrompuda, per retocs

“Per a en Pla, refugiar-se en la petita pàtria de Llofriu no va ser un acte patriòtic, sinó l'única cosa que li quedava enfront de l'ostracisme i per justificar la traïció de la dreta a Catalunya”

sobre retocs, afegitons del mateix Vergés, etc., etc. El murri d'en Pla sodomitzat per un espavilat editor que li fot vint mil planes per ensarronar les bones ànimes dels lectors catalans i viure de la rife-ta. En fi...

2. MONTOLIU PARLAVA d'Edgar Allan Poe amb referència no sé si a les *Proses bàrbares* o a *Josafat*, d'en Bertrana. A les *Proses bàrbares*, n'hi ha una que és una meravella absoluta. En Bertrana, que té terres a Tordera, se'n va a fer un negoci pel voltant de Sils. Baixa a “l'empalme” i, com que du l'escopeta i el gos Dick, se'n va a caçar. El text explica aquest matí de càcera, i descriu un paisatge interior, una mena de *terrain vague*. N'hi ha un altre, que descriu un passeig per la carretera vella, que ja no es fa servir, perquè hi han construït la carretera nacional. Passa per la caseta dels Mossos d'Esquadra, li sembla que veu una ombra entre els pollan-cres: tot plegat no res. És com el Peter Handke! Però amb unes fantasmagories més atapeïdes, amb un clima expectant que et neguiteja. Però no és només romanticisme: hi ha la mirada contemporània de l'estranyament. No veig que en parli ningú.

A MI, LA GASIVERIA i la frivolitat d'aquest país amb la gent de cultura –i el mutu canibalisme de la gent de cultura–, vistos amb perspectiva, em deprimeixen. En Pla l'apreciava com a homenot, però no sé si li agradava gaire com a narrador. Però tens raó, amb això del metge filòsof: hi ha un cert despit, una ironia d'irredempt que no troba lloc, i la dislocació d'un paio espanyol que es fa català, però sense pàtria, té molta mala bava. Em sembla que l'arrogància noucentista va fer molt de mal, no trobes? La prosa d'en Bertrana, aquí, és àgil, enganxa, té facilitat per al detall, i li agafes simpatia –potser perquè l'heroi es mou a cavall d'un esqueixament expressionista i d'un estricte *non-sense*.

De set en set

Òscar Palau

La credibilitat

Els que van patir la dictadura ja ho sabien. Dels nascuts en democràcia, molts ho sospitaven, més per tradició popular que per experiència

pròpia. Però molts altres mai s'havien aturat a pensar-hi, o fins i tot els tenien ben considerats, fins que fa dos anys es van obrir molts ulls. Els cossos policials de l'Estat han actuat històricament per reprimir les aspiracions de més llibertat a Catalunya, i ara hi tornen. I no ho dic només per la violència de l'1-O. Comprovar en el judici com els atestats i les declaracions es recargolaven per presentar com a violent qui rebia els cops, i intentar fer empassar com a real allò que milions vam viure en carn pròpia de forma diametralment oposada, enterra per sempre la credibilitat d'aquesta gent. D'aquí que, ara que difonen nous relats en què una justícia igual d'esbiaixada s'ha basat per acusar de terrorisme set activistes, la presumpció d'innocència sigui no un dret, sinó ja un deure. I més veient la irresponsable campanya de criminalització que hi ha seguit des del Madrid polític i mediàtic, només emparada al país per les seves antenes i paracaigudistes.

Com el rei, la justícia i la policia estatals tenen el prestigi per terra a Catalunya, on les seves fabulacions ja no se les creuen ni els unionistes de bona fe, la gran majoria. És clar que això importa poc allà, on només veuen beneficis a la nova ràtzia: torna al primer pla el comodí català en època electoral, abona la tesi que l'independentisme és violent per justificar al món una sentència injustificable i cursar més euroordres, empastifa i deshumanitza els líders i de pas obre la via basca per il·legalitzar forces clau per a les majories. Tot quadrat, tret d'un detall: la tossuda realitat, amb què topen cada cop a les urnes. Algun dia hi perdran els vots al ritme que ja han llençat la credibilitat, i sí que llavors serà dura la caiguda. La seva.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Un 3-0
desbordant**

El caràcter massiu, transversal i cívic de la protesta del 2017 és vist com un far a l'hora de respondre a la sentència

La JEC mana a Torra retirar la simbologia "partidista"

Els jutges donen de temps fins demà a la tarda per treure els llaços grocs d'edificis públics

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Inquietud al Consell d'Europa

PREOCUPACIÓ Un grup de diputats impulsa una investigació sobre la situació dels independentistes a l'Estat i dels kurds a Turquia **PONENT** L'encarregat d'elaborar l'informe, el lituà Boriss Cilevics, viatjarà a Barcelona i Madrid

Natàlia Segura

Brussel·les

La preocupació per la situació dels presos polítics catalans arriba al Consell d'Europa (CoE, per les seves sigles en anglès), que vetlla pels drets humans. Un grup de diputats de l'Assemblea, constituïda per representants dels 47 estats europeus membres de l'organització internacional, ha impulsat una investigació sobre els polítics independentistes catalans empresonats a l'Estat espanyol i els kurds a Turquia. Ara l'encarregat d'indagar sobre possibles violacions de drets fonamentals ha decidit fer una missió a l'Estat per aclarir els fets de primera mà.

Una vintena de diputats de l'Assemblea, formada per més de 300 polítics, va demanar el gener passat que s'elaborés un informe que examinés "des d'un punt de vista legal i dels drets humans" la situació dels polítics empresonats a Europa, en particular a l'Estat i a Turquia. "Es poden processar polítics per declaracions

fetes durant el seu mandat?", es titula la moció.

Davant d'aquesta petició el comitè d'Afers Jurídics i de Drets Humans del CoE va decidir encarregar al diputat socialista lituà, Boriss Cilevics, també impulsor de la iniciativa, la tasca d'elaborar el document sobre el cas català i kurd. Així, Cilevics va plantejar dilluns emprendre una missió d'observació a l'Estat per investigar "sobre el terreny".

El ponent de l'informe farà, doncs, aquesta visita a Madrid i Barcelona, segons va comunicar ahir el CoE. Tanmateix, l'organització no ha confirmat quan viatjarà Cilevics a la capital espanyola ni a la catalana, ni quin marge de temps té per presentar les seves conclusions al comitè. Per contra, el diputat ha desistit de fer la mateixa missió a Turquia perquè el règim d'Erdogan ja està subjecte a un "procés de control" del CoE i, de fet, rebrà una visita d'observadors a principis de l'any vinent.

Visió inicial

Abans d'iniciar aquesta missió, el socialista lituà

ha realitzat una recerca prèvia sobre el cas dels líders independentistes en presó preventiva que estan en espera de la imminent sentència del Tribunal Suprem. En l'informe preliminar que va presentar dimarts a la reunió del comitè de Drets Humans, Cilevics fa un repàs crític dels fets i es pregunta si es pot condemnar amb "llargues penes de presó" els líders independentistes per haver organitzat un referèndum.

Respecte al judici de l'1-O, assegura que va haver-hi una "transparència impressionant", però detalla les queixes per les dificultats de les defenses per accedir a la informació judicial i els dubtes sobre la "imparcialitat dels jutges" del Suprem. "El seu president va afirmar públicament que la missió de la judicatura era garantir la unitat d'Espanya", recull l'informe.

Si bé reconeix que el cas de l'1-O és probable que acabi en mans del Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg (TEDH), instància judicial vinculada al CoE, el ponent ha assegurat que "no dubtarà" a l'ho-

La seu del Consell d'Europa a Estrasburg amb les banderes dels 47 estats membres ■ ACN

"Cal respectar l'ordre constitucional"

El candidat a eurocomissari de Justícia, Didier Reynders, va voler dissipar ahir qualsevol sospita respecte a possibles simpaties amb els independentistes catalans. En la sessió de control de l'eurocambra, que examina els membres de la futura Comissió d'Ursula von der Leyen, l'exministre d'Exteriors belga va prometre mantenir l'estricta línia actual de Brussel·les davant les demandes secessionistes.

Preguntat per un eurodi-

putat portuguès del PP europeu sobre quina posició tindria sobre l'afer català, Reynders va assegurar que defensarà "la mateixa posició" de l'actual Comissió Juncker. "Cal respectar l'ordre constitucional", va afirmar. També va recordar que hi ha "normes per canviar" la carta magna si es vol donar resposta a les demandes independentistes. A més, Reynders va remarcar que va mantenir aquesta posició quan era membre del govern belga de

Charles Michel, l'únic líder europeu que va criticar les càrregues de l'1-O.

L'audiència va estar també marcada pel debat sobre la reforma del sistema d'euroordres impulsat per Ciutadans i el PP arran del cas de Carles Puigdemont. Reynders va reiterar que es compromet a revisar la cooperació judicial entre estats de la UE, però va insistir que s'ha de garantir "el dret de defensa", la "proporcionalitat" i "equilibri" del mecanisme.

ra d'"assenyalar problemes sistemàtics" a l'Estat espanyol després de fer la visita.

Ni violència ni delictes

En l'anàlisi prèvia, el lituà considera que les manifestacions al voltant de l'1 d'octubre van ser pacífiques i que l'organització

del referèndum no pot ser penada. Per això, indica que el cas de l'1-O que porta el Suprem es podria basar en un "interpretació impredecible de la llei" que "penalitzaria l'organització de demostracions pacífiques". Un fet que, si es confirma, aniria en contra de la Convenció Euro-

pea de Drets Humans.

"Les denúncies de violacions del dret de defensa, d'imposició injusta de la presó preventiva i els dubtes sobre la neutralitat dels tribunals que tracten els casos dels polítics catalans també podrien ser rellevants", remarca el lituà, que també forma part del

L'APUNT

Guanya Franco

Emili Bella

Entre el net de Franco i la Guàrdia Civil, el Tribunal Constitucional tria el net de Franco, que per alguna cosa es diu Francisco Franco (Martínez-Bordiú). Amb la inadmissió a tràmit d'un recurs, l'alt tribunal ha lliurat definitivament Francis d'haver d'anar a la presó per haver atropellat dos agents el 2012. El perla circulava amb els llums apagats i contra direcció, li van cridar l'alto, va

fugir, el van perseguir durant 30 quilòmetres, un dels ocupants va encanonar els agents amb una escopeta i el cotxe va envestir el vehicle policial. Total, que la justícia espanyola considera que no cal que vagi a la presó (ni ho considera terrorisme malgrat que hi hagi violència, armes pel mig i ferits). Així Francis podrà acudir al segon enterrament de l'avi.

comitè que tria els jutges del TEDH.

Malgrat defensar al text que l'Estat "és una democràcia viva amb una cultura de debat públic lliure i obert", es pregunta si l'organització d'un referèndum pot ser castigada amb el Codi Penal. "L'exercici d'un dret constitucional pot constituir un delictes castigat amb llargues penes de presó com les sol·licitades contra els polítics catalans a Espanya?", dubta el ponent.

Des del Consell d'Europa ahir van voler recordar que aquest document preliminar és "només del ponent" i no pot ser atribuït a l'organització perquè no té llum verd de la seva Assemblea. El que sí que hauran de validar els seus membres serà la resolució adjunta a l'informe del ponent. A part del seu examen a l'Estat i a Turquia, Cilevics haurà de presentar una "resolució o re-

comanació" al comitè de Drets Humans, que podrà afegir esmenes al text abans que sigui votat. "No hi ha data prevista per a la presentació de l'informe", va aclarir l'organització.

Si el comitè format per més de 80 diputats l'arribés a aprovar, tota l'Assemblea del Consell d'Europa debatiria la resolució que se sotmetria al seu vot. De moment, aquesta cambra europea no té cap veu independentista, ja que no té cap representant del moviment.

Òmnium també hi anirà
També Òmnium Cultural ha exposat al Consell d'Europa les greus vulneracions de drets humans que actualment es donen a l'Estat espanyol fruit de la repressió política. L'entitat ha posat com a exemple el cas del seu president, Jordi Cuixart, que fa dos anys que és en presó preventiva per haver exer-

cit drets fonamentals com ara el de manifestació. Segons l'entitat, el cas de Cuixart és paradigmàtic perquè ha estat reconegut oficialment com a "defensor dels drets humans" per Front Line Defenders, que li reconeix el compromís en la defensa dels drets humans, sempre de manera pacífica. A banda, afirma que és en presó preventiva per haver exercit aquests drets i n'ha demanat l'alliberament. Una petició que el govern espanyol ha passat per alt, com també ho ha fet amb la petició de les Nacions Unides.

Òmnium Cultural ha explicat el cas de Cuixart en el marc de la Comissió d'Afers Legals i Drets Humans de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, que prepara un informe sobre la matèria.

Senadors francesos

D'altra banda, els senadors francesos que van signar el manifest que portava per títol *Respecte dels drets i llibertats fonamentals a Catalunya* van reclamar ahir la mediació de la Unió Europea entre Catalunya i l'Estat per "retrobar el camí del diàleg". El conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, es va reunir ahir amb alguns dels signants i, en acabar, el senador del Partit Socialista Simon Sutour i el senador dels Republicans François Calvet van insistir en la necessitat que s'obri el diàleg entre el govern català i l'espanyol per trobar una solució a la qüestió catalana. "Posem tota la nostra força i voluntat perquè la Unió Europea exerceixi el seu rol i obri el diàleg", va insistir Calvet. El conseller va retreure al president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, que en el seu anterior mandat no fes res per trobar una sortida democràtica al conflicte i va exigir-li que iniciï immediatament una taula de converses. A banda d'això, alguns diputats francesos estan preparant iniciatives per portar la sentència de l'1-O a l'Assemblea Nacional francesa. ■

El TC veta la creació d'una comissió d'investigació al rei

■ Anul·la per unanimitat la resolució del Parlament que la impulsava, el març passat ■ Ja no l'havia deixat constituir

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Constitucional ha declarat nul·la, per unanimitat, la resolució del Parlament que creava una comissió d'investigació sobre la monarquia espanyola, segons un comunicat fet públic ahir. La comissió, que s'havia aprovat el 7 de març amb els vots de JxCat, ERC, comuns i la CUP, i l'oposició de Cs, el PSC i el PP, ja no es va arribar a constituir perquè el TC va admetre a tràmit el recurs que hi va presentar després el govern espanyol, amb l'informe favorable del Consell d'Estat, fet que va implicar la suspensió automàtica de l'acord. La vicepresidenta, Carmen Calvo, va denunciar llavors la "inexistència de competències" del Parlament per fer aquesta investigació i hi va mostrar la seva "radical discrepància". La cambra va reclamar al TC a principi de maig, en va, que aixequés

El rei, inviolable ■ ACN/ARXIU

la suspensió, i ara el tribunal dona la raó al govern estatal i resol que la creació d'una comissió d'aquest tipus al Parlament és inconstitucional, si bé no es coneixen encara els motius concrets, ja que no notificarà el contingut de la sentència fins als propers dies.

L'objectiu de la comissió havia de ser, entre d'altres, "investigar les activitats delictives o irregulars de persones vinculades a la família reial, incloses les destinades a forçar el tras-

llat del domicili social de bancs, grans empreses i multinacionals fora de Catalunya després de l'1-O". En les al·legacions, el Parlament va argumentar que això no suposava una extralimitació de les seves competències, perquè es tractava d'un afer "d'interès" per a Catalunya. Segons els lletrats, la potestat per impulsar la investigació estava reconeguda tant en l'Estatut com en el reglament del Parlament, que diu que la institució pot crear comissions d'investigació sobre "qualsevol assumpte de rellevància pública que sigui d'interès per a la Generalitat".

Al juliol, el TC va anul·lar també la revocació a Felip VI per "la seva intervenció en el conflicte català i la seva justificació de la violència exercida pels cossos policials" l'1-O, així com la petició d'abolir la monarquia, incloses en una moció aprovada pel Parlament en l'anterior debat de política general. ■

Aval a fer en castellà la prova final de primària

Tot i que a Catalunya noindrà cap efecte en la pràctica, també ahir el TC va avalar que els pares puguin triar que els seus fills facin les proves finals d'educació primària en català o en castellà, en desestimar parcialment el recurs que va presentar la Generalitat contra un decret estatal del 2015 que regula les característiques d'aquestes proves. El govern considerava que el decret enviaïa competències autonòmiques en matèria educativa i de llengua pròpia, i suposava una vulne-

ració del règim lingüístic de l'ensenyament a Catalunya establert en l'Estatut.

La norma regula unes proves que va introduir la llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa (Lomqe) i que s'havia d'aplicar per primer cop el curs 2016/2017 a fi de saber quins són els coneixements adquirits per l'alumnat durant l'etapa de primària. Fonts del Departament d'Educació, però, van assegurar ahir a ACN i Efe que la prova que regula el decret del novembre del 2015 ja

no s'està fent al país ara mateix, ja que la que es fa als alumnes de sisè es regula per una altra normativa, després que aquella va ser aturada per un altre decret del 2016 i substituïda "per una avaluació de diagnòstic mostral", un altre tipus d'examen de competències bàsiques que és avaluador del sistema i no dels coneixements individuals. Aquestes proves sí que es fan en català en ser pròpies del Departament d'Educació, tret dels exàmens de castellà i de llengua estrangera.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La concentració que es va fer a Barcelona el 3 d'octubre. Al costat, dos manifestants amb una estelada i un altre amb una bandera espanyola. A sota, la intervenció del rei ■ A.P. / O.D. / EFE

Un 3-0 desbordant

ATURADA • Dos dies després de la celebració del referèndum del 2017, una jornada de mobilitzacions va sacsejar el país per denunciar la violència policial **PRECEDENT** • El caràcter massiu, transversal i cívic d'aquelles protestes és vist ara com un far a l'hora d'imaginar la resposta a la sentència **MONARQUIA** • Aquell mateix dia, Felip VI va obrir la porta a l'aplicació del 155

Francesc Espiga
BARCELONA

El 13 d'octubre del 2017, el record del dia del referèndum encara estava molt calent. Tampoc cal esforçar-se gaire a fer memòria. Tot just dos dies abans, es van poder veure, i viure, unes escenes de càrregues policials que estan més que vistes i descrites. Això va empènyer milers o, més ben dit, centenars de milers de ciutadans a sortir al carrer de manera gairebé espontània, instintiva, per expressar, essencialment, un sentiment de ràbia i repulsa. El crit era de denúncia. I de les tantes imatges que es poden extreure de les mobilitzacions massives d'aquell 3-O, n'hi va haver una que de tan repetida va esdevenir icònica: la de manifestants de costat que, indistintament, lluïen una estelada i una bandera espanyola. La foto de la transversalitat davant l'arbitrarietat i l'abús. La mateixa que, ara mateix, una part del sobiranisme tant anhela a l'hora de construir la que ha de ser la resposta social contra la sentència del Su-

prem que està per caure.

La protesta d'aquella jornada es va canalitzar a través d'una aturada de país convocada per la Taula per la Democràcia, integrada per una seixantena d'entitats, i amb una vaga que va tenir el suport de sindicats com ara la CGT, la COS, la Intersindical-CSC i la IAC i que va comportar, per exemple, el tall d'una seixantena de carreteres. Com ja acostuma a ser norma, el seu grau de seguiment va diferir substancialment en funció de la font consultada. Pel govern estatal, només un 8,85% dels treballadors van secundar l'aturada,

Els manifestants lluïen banderes espanyoles i estelades. Era la imatge de la unitat contra la repressió

mentre que la Generalitat la va qualificar de "massiva", especialment en sectors com ara el de l'administració (70%) o la salut (75%). Guerres de xifres al marge, però, el dia 3 la quotidianitat d'un dimarts qualse-

vol es va transformar en excepcionalitat fruit de les circumstàncies i el moment, desbordant pel que fa a esdeveniments, que s'estava vivint. Tot plegat es va poder visualitzar de manera nítida a mitja tarda, quan es van fer concentracions de rebuig a l'actuació policial a les principals ciutats catalanes. A Barcelona es van aplegar 700.000 persones, segons el còmput de la Guàrdia Urbana, que literalment van col·lapsar el centre. A Girona van ser 60.000; a Lleida, 40.000, i a Tarragona, 30.000. Totes les mobilitzacions, totes, van estar presidides pel caràcter cívic i respectuós que, majoritàriament, ha caracteritzat les mobilitzacions de l'independentisme des dels inicis de l'anomenat procés, l'última per commemorar el segon aniversari de l'1-O. El simbolisme també va tenir un paper destacat en la jornada, amb homenatges a les escoles que havien estat més castigades per les ràtzies policials. Una d'aquestes va ser la Ramon Llull de Barcelona, on les càrregues van ser duríssimes, i en la qual es van deixar flors i s'hi va fer una concentra-

L'aturada es va fer sentir

La d'aquell dia també va ser una batalla de xifres per valorar l'èxit de l'aturada. Segons la Generalitat, un milió de persones la van secundar, la xifra més elevada des del 1988. En sectors com ara el comerç va ser on va tenir un seguiment més important, amb percentatges de fins al 85%, segons fonts patronals.

ció. Entre d'altres hi van participar l'aleshores vicepresident del govern, Oriol Junqueras; els exconsellers Toni Comín, Meritxell Serret i Clara Ponsatí; la secretària general d'ERC, Marta Rovira, o els líders de l'ANC i Òmnium, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, entre d'altres.

Tot això era al matí o a mitja tarda. A les nou del vespre, però, el rei Felip VI feia una intervenció televisiva. Davant d'un quadre de Carles III amb un bastó, el monarca va deixar a banda el paper institucional d'àrbitre que se li pressuposava per fer un discurs rocós, sense fer cap apel·lació al diàleg, i en què obria la porta a la intervenció de l'autogovern català. Això no trigaria a succeir. Com es va gestar aquella intervenció, i fins a quin punt va ser a iniciativa de Felip VI o del govern del PP, és una qüestió que encara està per escatir. Una de tantes de les moltes que van passar aquells dies. La imatge del monarca, però, no tornaria a ser la mateixa després d'aquell 3-O. Moltes altres coses i circumstàncies, a Catalunya, tampoc. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Junta Electoral Central mana a Torra la retirada de la simbologia "partidista"

■ Els jutges donen de temps fins demà a la tarda per treure llaços grocs i altres símbols d'edificis públics ■ El president s'arrisca a un nou procés per desobediència

Redacció
BARCELONA

La Junta Electoral Central (JEC) ha emès una resolució en què ordena al president de la Generalitat, Quim Torra, retirar abans de demà, divendres, a les tres de la tarda la simbologia independentista que pugui estar penjada en edificis públics de la Generalitat. L'ens que governa el procés electoral per als comicis del 10 de novembre vol que s'eliminin les estelades, llaços grocs, fotografies de candidats, pancartes, cartells o "qualsevol altre símbol partidista que contingui imatges o expressions coincidents o similars a les utilitzades per qualsevol de les entitats polítiques que concorren a les eleccions".

La JEC ha adoptat la decisió en resposta a una denúncia de Ciutadans i ha rebutjat les al·legacions presentades per la Generalitat. En conèixer la decisió, la líder taronja, Lorena Roldán, va advertir que els seu partit continuarà defensant "la neutralitat de les institucions".

La Junta Electoral adverteix en la seva resolució de possibles "responsabilitats administratives, o en el seu cas penals" si Quim Torra no compleix "estrictament" el manament de la JEC. Això vol dir que el president de la Generalitat podria veure's sotmès a un altre procés judicial pel delict de desobediència. En aquest sentit, l'ens electoral recorda que ja va resoldre sobre la qüestió dels llaços grocs en edificis públics l'abril passat amb unes resolucions que es considera que Torra va incomplir, motiu pel qual serà jutjat pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Al text de la resolució, la JEC adverteix que hi ha una "reiteració en l'incompliment de l'obligació de

■ Dos funcionaris retirant, divendres, la pancarta del Palau de la Generalitat ■ ACN

Lleida planteja batalla per la pancarta dels presos

El govern municipal de la Paeria ha presentat un recurs contra la requisitòria de la Junta Electoral de Zona (JEZ) que els obliga a retirar la pancarta de suport als polítics independentistes empresonats que hi ha en una façana de l'ajuntament i el llaç groc que hi ha a l'altra. L'alcalde, Miguel Pueyo (ERC), va remar-

car que els havia "sorprès la celeritat" de l'acord de la junta, després de rebre la denúncia del grup municipal de Cs. Esgotat el termini de 24 hores que fixava la JEZ, la pancarta i el llaç encara no s'havien retirat ahir, perquè el govern municipal considera que han de poder presentar al·legacions a la decisió per no

provocar una "situació d'indefensió". El paer en cap va explicar que en el recurs argumenten que són molts els governs de diferents administracions que "utilitzen constantment els espais públics per fer manifestacions" diverses, ja sigui contra la violència de gènere o a favor de l'acollida dels refugiats.

neutralitat dels poders públics que ja es va produir en l'anterior procés electoral", i per tant insta el president de la Generalitat de Catalunya "perquè de manera immediata adopti totes les mesures necessàries per retirar dels edificis públics de l'administració de la Generalitat i de totes les entitats vinculades o dependents d'aquesta administració" símbols que considera partidistes. El detall d'aquesta simbologia és el següent: "Banderes estelades, llaços grocs i altres de significat anàleg, fotografies de candidats o polí-

tics, així com pancartes, cartells o qualsevol altre símbol partidista o que contingui imatges o expressions coincidents o similars a les utilitzades per qualsevol de les entitats polítiques que concorren a les eleccions."

La Junta Electoral Central no només vol la retirada, sinó que mana al president de la Generalitat que garanteixi que els símbols no tornaran a ser posats un cop trets. Així, li ordena que "s'exerceixi una vigilància permanent perquè no es tornin a col·locar durant el període electoral cap d'aquests

símbols".

La Generalitat haurà de comunicar a la JEC el moment exacte en què fa complir la resolució, i també ordena a la delegada del govern espanyol, Teresa Cunillera, informar de l'estat de la qüestió.

Sense pancarta a Girona
A la seu de la Generalitat a Girona, ahir al matí es va despenjar la pancarta que reclamava la llibertat dels presos polítics i, segons fonts de la delegació, demà es procedirà a la retirada de la resta d'elements simbòlics que hi ha en instal·lacions del govern. ■

XARXA DE TEATRES
D'ATENEUS
DE CATALUNYA

AGENDA D'ESPECTACLES

DISSABTE, 5 D'OCTUBRE

CINEMA 19h - **Lesbofòbia**
Documental
Círcol Catòlic de Badalona
elcircular.cat
Carrer Sant Anastasi, 2
Badalona

MÚSICA 21:30h - **Concert de Xavier Baró**
Cicle **NOSTRADES**: Cantautors de Ponent
Ateneu de Guissona
ateneudeguissona.cat
C/Bisbal, 45
Guissona

TEATRE 22h - **Els 80 són nostres**
Teatre
Centre Sant Pere Apòstol
centresantpere.cat
Carrer de Sant Pere Més Alt, 25
Barcelona
(També diumenge 6 a les 18h)

DIUMENGE, 6 D'OCTUBRE

MÚSICA 19:30h - **Una Altra Estrena**
Un musical fet a mida
Societat La Lliga de Capellades
societatlalliga.com
Carrer del Pilar, 13
Capellades

UNA ALTRA ESTRENA
Un musical fet a mida

NOSTRADES
CANTAUTORS DE PONENT
octubre
novembre
2019

**MÉS ESPECTACLES I
VENDA D'ENTRADES:**
XTAC.ATENEUS.CAT
ATENEUS.CAT

 **Federació d'Ateneus
de Catalunya**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els set CDR en presó insten el jutge a aturar les filtracions

■ Les seves defenses demanen al magistrat de l'Audiència Nacional que ho investigui perquè vulnera el seu dret de defensa i de presumpció d'innocència ■ Apunten a la Guàrdia Civil i la fiscalia

Mayte Piulachs
BARCELONA

Les defenses dels set independentistes catalans vinculats als Comitès de Defensa de la República (CDR) i en presó preventiva des de dijous passat acusats de terrorisme, han demanat al jutge de l'Audiència Nacional que obri una peça separada per investigar l'origen de "les massives filtracions" de la causa que està sota secret de sumari, perquè vulnera la seva presumpció d'innocència i el dret de defensa.

Hi apunten que les filtracions s'haurien fet des del mateix cos de la Guàrdia Civil, que va penjar al seu web un dels escorcolls en una masia de Sant Fost de Campsentelles, i "presumptament" de la fiscalia, ja que -recorden- és l'única que té la resolució de presó sencera, ja que segons la llei no l'afecta el secret de sumari, i en el cas dels CDR es va donar a les seves defenses una interlocutòria de presó amb el fonament jurídic tercer exclòs per ordre del jutge. Hi detallen que es poden haver comès els delictes de revelació de secrets, castigat amb fins a cinc anys de presó, i contra l'administració pública, amb inhabilitació.

En l'escrit, els advocats

Agents de la Guàrdia Civil, en l'escorcoll del pis d'un dels detinguts, al carrer Convent de Sabadell, dilluns passat ■ ORIOL DURAN

defensors conviden el magistrat Manuel García Castellón, titular del jutjat central d'instrucció 6 de l'Audiència Nacional, a llegir notícies que li adjunten i la plana web de la Guàrdia Civil. Apunten que la filtració vindria de la Unitat Central Especial 3 (UCE-3) del cos. Pel que fa a les dades sobre la investigació, iniciada fa quinze mesos, els lletrats indiquen

que els acusats no tenen dret de rèplica no només perquè estan en presó, sinó perquè no tenen accés a les actuacions. Hi afegeixen que les seves famílies també pateixen per les informacions que es van difonent, especialment quan se sosté que volien elaborar explosius, que no s'han trobat enlloc, i material, pendent d'anallitzar. Fins i tot s'exposa al

jutge que s'ha difós informació sobre la situació personal dels independentistes, que les defenses van exposar en la vista de presó provisional per poder eludir-la.

Les defenses dels set empresonats manifesten que "és un absolut contrasentit" que la causa continuï secreta i que al mateix temps les filtracions en els mitjans de comunicació

dels fets "siguin massives". I afegeixen: "La publicitat de les actuacions processals va ser una conquesta del pensament il·lustrat enfront d'una justícia a porta tancada, però el que és absolutament inadmissible és que la publicitat de les actuacions judicials únicament sigui per als mitjans de comunicació i, en canvi, per a les defenses, la justícia es mantin-

gui a porta tancada. Per tot això, demanen al jutge una investigació i que es protegeixi la presumpció d'innocència com fixa la directiva europea 2016/343.

Iglesias i el terrorisme

D'altra banda, la Unió de Guàrdies Civils ha enviat un escrit a la fiscalia de Catalunya perquè investigui la concentració davant de la caserna de travessera de Gràcia de Barcelona que es va convocar després de les detencions dels membres dels CDR, segons l'agència Efe. L'entitat sosté que durant les mobilitzacions es van proferir "insults, amenaces i intimidacions contra els agents i les seves famílies, unes pràctiques que poden ser constitutives d'un delictes d'odi". A més, l'associació creu que l'aprovació al Parlament d'una resolució demanant la retirada de la Guàrdia Civil de Catalunya "legítima els escarnis i altres maniobres de coacció" contra el cos.

Per la seva part, el líder d'Unides Podem, Pablo Iglesias, va advertir ahir, amb relació a la suposada violència dels CDR, que "alguns estan desitjant dir que torna ETA a Catalunya", i això és "banalitzar el terrorisme i faltar al respecte de les víctimes". En una entrevista a Telecinco, Iglesias va subratllar que el terrorisme és "una cosa molt seriosa" i "tallar una carretera o fer un acte de desobediència pot ser objecte d'una sanció administrativa o penal, però no és terrorisme". I va insistir: "No és el mateix ficar silicona al pany d'un establiment que un tret a la temple", i va exigir "seny i diàleg" vers Catalunya. ■

El Parlament rebutja estudiar l'encaix federal

Ò. Palau
BARCELONA

La comissió d'Afers Institucionals del Parlament va rebutjar ahir, amb els vots en contra de JxCat i ERC, dues propostes de resolució del PSC que pretenien encarregar a l'Institut d'Estudis de l'Autogovern (IEA) que redactés,

enguany mateix, sengles informes sobre les "diverses reformes que es podrien introduir a la Constitució per a una vertebració federal d'Espanya, i les eventuais reformes possibles o necessàries en l'Estatut", per un cantó, i per "assolir un model d'hisenda federal", per l'altre. Els grups independentistes

van recordar que el mateix IEA ja ha fet molts estudis en aquest sentit en el passat, i van constatar que és una demanda social "extemporània", ja que és minoritària al país i residual a l'Estat segons totes les enquestes, a banda que els socialistes tampoc l'han impulsat mai quan han pogut fer-ho estant en

el govern de l'Estat, per l'oposició dels seus barons territorials. Des del PSC, en canvi, van retreure la negativa, ja que segons ells per dialogar i trobar solucions abans cal posar "propostes sensates" sobre la taula. Tot i no ser el seu model, els comuns hi van votar a favor, i Cs es va abstenir aduint que l'IEA no és de fiar perquè està "colonitzat" per l'independentisme, i que l'Estat ja està prou descentralitzat.

Canvi de comarca

En la mateixa comissió havien comparegut abans els

Magí Coscollola, alcalde de Torà ■ ARXIU / EL PUNT AVUI

alcaldes de Torà, Magí Coscollola, i Biosca, Josep Puig, per recuperar la reivindicació, plantejada ja fa una dècada, d'un canvi de comarca, de la Segarra al Solsonès, que té un ampli suport dels seus habitants. Els alcaldes van recordar que, per fer-la efectiva, s'ha d'aprovar per llei, com diu l'article 7 de la llei de l'organització comarcal de Catalunya, o cal modificar aquest punt. Cs, JxCat, ERC, el PSC i Catalunya en Comú Podem es van mostrar a favor d'impulsar una eina legislativa que permeti el canvi. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat estudia intervenir els Mossos i alhora els felicita

El govern espanyol considera aplicar la llei de seguretat nacional al mateix temps que aplaudeix el desplegament de Mossos aquest 1-0 ■ Calvo també acusa Torra d'incitar a la violència

Xavier Miró
BARCELONA

El govern espanyol en funcions estudia l'aplicació de la llei de seguretat nacional però també de l'article 155 o de la llei de cossos i forces de seguretat de l'Estat si es vulnera l'ordre constitucional. Ho admetien ahir el president en funcions, Pedro Sánchez; la ministra de Defensa, Margarita Robles, i el ministre d'Interior, Fernando Grande-Marlaska. Sense que revelessin cap mesura concreta a aplicar, la llei de seguretat nacional preveu que l'Estat prengui el control dels "recursos

La frase

“[S'estudia] el 155 o la llei de seguretat nacional per respondre a qualsevol desafiament”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

materials i humans” de les autonomies per mitjà d'un Consell de Seguretat Nacional dirigit pel president. Tenint en compte que es preveuen protestes al carrer si el Suprem condemna els presos polítics, la disponibilitat del govern a aplicar aquesta llei excepcional apunta directa-

El president Sánchez, arribant ahir a la reunió del patronat de l'Institut Cervantes al Palau d'Aranjuez ■ EFE

ment a la presa de control dels Mossos d'Esquadra tal com demana continuament el líder del PP, Pablo Casado.

En una entrevista a El Confidencial, el mateix Sánchez admetia que el govern espanyol considera "totes les capacitats i instruments que té sobre la taula, ja sigui el 155 o la llei de seguretat nacional per respondre a qualsevol desafiament". Grande-Marlaska i Calvo ho ratificaven en declaracions i la ministra de Defensa no dubtava a acusar Torra d'incitar "a la vulneració de l'ordenament jurídic i a la violència" amb la seva demanda de respondre a la sentència. Però, al mateix temps, el ministre de l'Interior felicitava ahir els Mossos pel desplegament de dimarts i la coordinació amb la resta de policies. Marlaska demana "no ser alarmistes" ni fer "suposicions" i afirma que la llei de seguretat nacional "s'aplica en els moments que s'ha d'aplicar i quan els supòsits de fet concorren". ■

CAMBRA DE LA PROPIETAT URBANA DE BARCELONA

Es convoca Assemblea de Compromissaris que tindrà lloc el dia 29 d'octubre de 2019 a les 11.00 hores en primera convocatòria i a les 12.00 hores en segona convocatòria, al domicili social d'aquesta Cambra, Via Laietana, 22, i en la qual es tractaran els temes següents:

- Lectura de l'acta anterior
- Actuació institucional de la Cambra
- Informe de gestió, desenvolupament i optimització de serveis
- Pressupost ordinari exercici 2020
- Tarifa de serveis especials 2020
- Torn obert de paraules

Barcelona, 30 de setembre de 2019
EL PRESIDENT,
Els compromissaris hauran d'acreditar la seva personalitat mitjançant el DNI.

Ajuntament de Palafròls

ANUNCI

L'Ajuntament en Ple, en sessió celebrada en data 19 de setembre de 2019, ha aprovat inicialment un procediment d'operacions jurídiques per regularitzar determinades cessions anticipades.

El present procediment es publicarà a la seu electrònica municipal i restarà a disposició dels interessats al Servei d'Urbanisme durant el període d'exposició pública, en horari de 9.00 a 14.00 h, de dilluns a divendres, a la plaça Major núm. 11 de Palafròls i a la seu electrònica municipal www.palafròls.cat.

Francesc Alemany Martínez
ALCALDE
Palafròls, 30 de setembre de 2019

MICRO ELECTRÓNICA MAS, SOCIEDAD ANÓNIMA

La Junta General de Accionistas de la sociedad Micro Electrónica Mas, Sociedad Anónima, celebrada en el domicilio social en fecha de 30 de septiembre de 2019, acordó la transformación de la entidad en sociedad de responsabilidad limitada con la consiguiente modificación de los Estatutos Sociales.

Lo anterior se hace público de conformidad con lo establecido en el artículo 14 de la Ley 3/2009 sobre Modificaciones Estructurales de las Sociedades Mercantiles.

En La Roca del Vallès, a 30 de septiembre de 2019.-
Pedro Mas Vilardell,
Administrador Solidario

és multiús

cal rei

www.calrei.com

Associació Tartamudesa CATALUNYA

DIA INTERNACIONAL PEL CONEIXEMENT DE LA TARTAMUDESIA

26 D'OCTUBRE

Centre cultural Casa Elizalde

Carrer València, 302 BARCELONA

Més informació al telèfon **681 041 896** i a www.atcat.org

PREU

25€ pels socis
35€ pels no socis

El preu de la jornada inclou també el dinar

12 i 13 d'octubre del 2019

8ª Fira de l'olla

BREDA

Ajuntament de Breda MONT SENY Generalitat de Catalunya Diputació de Girona

Fira de l'olla

Demostracions i tallers
Venda de terrissa i ceràmica artesana
Gastronomia de la terrissa